

τούτων καὶ κατοικοῦνται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ αὐ-
τοῦ, χωρὶς νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα ἕτερός τις νὰ κα-
ταπατήσῃ τὴν χώραν τῶν· διότι ἐὰν φανῇ τις ἐνώ-
πιόν των εὐθὺς θανατόνουςιν αὐτόν. Κοιμᾶται τε-
κτικῶς, καὶ ὁ ὕπνος εὐλογεῖ αὐτὸν καὶ τὸν προικί-
ζει διὰ τοσούτων πλεονεκτημάτων ἐνόσω ἐπικαθί-
παι εἰς τὰ βλέφαρά του, ὥστε λέγεται μετὰ θετι-
κότητος ὅτι ἐὰν τις τολμήσῃ διὰ ῥάβδου νὰ κτυ-
πήτῃ αἶφνης τὸν λαιμὸν του κοιμωμένου, πηδᾷ ἐκ
τοῦ στόματός του πέτρα ἢ τῆς κουφῆς κκλουμένη,
ἣτις ἔχει ἱαματικὰς ἐνεργείας· πρὸς τῷ λαῷ μάλι-
στα δοξάζεται καὶ ὡς θαυματουργός. Ὅθεν προέκυ-
ψαν μῦθοι διάφοροι ἕνεκεν τῆς πέτρης ταύτης τῆς
κουφῆς, φαινομένης καὶ ὅλον τὸν μῦθον καὶ μετα-
ποιούσης τὴν γῆν εἰς χρυσὸν καὶ τοὺς λίθους εἰς
ἀδάμαντας, καθιστώσης τὰς στείρας μητέρας τέκνων
καὶ διὰ τῆς ἐλαχίστης συγκοινωνίας τῆς γλώσσης
μετ' αὐτῆς, δυναμένης νὰ καταστήσῃ τὸν ἄνθρωπον
λαίμαργον ὅσον δύνασκει νὰ φαντασθῇ, ὥστε νὰ φάγῃ
πρόβατα καὶ βόας ὀλοκλήρους εἰς ὀλίγον διάστημα
χρόνου. Εἶναι δὲ τὸσον ἐπιφοδὸν τὸ θηρίον, ὥστε πε-
διάδας ὡς αἱ τῆς Ἀττικῆς ἐρημοῦνται ἕνεκεν τῆς ἐκεῖ
μεταβάσεώς του, ἀπλῶς θαλήσκοντος νὰ ἀλλάξῃ ἀέρα
ἢ κατοικίαν. Ἰδοὺ ζημὶα τῆς νήτου! Ἰδοὺ ἐρήμωσις
καὶ ὀπισθοδρομήσις τῆς γεωργίας ἕνεκεν τῶν ὄρεων,
οὓς αὕτη ἔθραψε διὰ τῆς γεωργίας!

Καὶ ἐντοῖτοις δύο ἐχθροὶ μόνον εὐρεύθησαν, ὅφ'
ὦν ἀσθενῶς πολεμεῖται, ὁ τῆς γοητείας καὶ ὁ τῶν
αἰλούρων. Ὁ τῆς γοητείας, ἂν καὶ ἀνέκαθεν ἀνεκα-
λύφθῃ ἐν Κύπρῳ καὶ ἐχρησίμευε καὶ εἰς ἄλλας ἀ-
νάγκας, οἷον πόνους τῆς καρδίας καὶ ἐτέρων μελῶν
τοῦ σώματος, ὅμως ἐράνη κατὰλληλος ὑπὸ τῶν Κυ-
πρίων εἰς τὴν περίστασιν ταύτην καὶ ἐπατύγχανεν.
Ἰδοὺ δὲ ὁ τρόπος τῆς γοητείας. Ὁ δηχθεὶς τρέχει ἐν
σιγῇ ἄκρα πρὸς τὸν γόητη, ὁ γόης νοήσας τὸ δεινόν,
ἄρχεται μορμυρίζων, λαμβάνει τεμάχιον ἐνδύματος
τοῦ δηχθέντος, τὸ πκτεῖ καὶ ποτίζει δι' ὕδατος τοῦ
ἐνδύματος τὸν πκθόντη. Τοῦτο γίνεται καὶ δι' ἀντι-
προσώπου ὅταν ὁ δηχθεὶς ἀδυνατῇ ἐκ τῶν πόνων νὰ
βηδίσῃ. Τρέχει ἐν σιγῇ ὁ ἀντιπρόσωπος, φέρων ὅμως
τεμάχιον ἐνδύματος τοῦ πκθόντος, τὸ ρίπτει σιωπῶν
εἰς τοὺς πόδας τοῦ γόητος, φέρεται ὁ γόης ὡς νὰ ἦτο
αὐτός ὁ δηχθεὶς ἐνώπιόν του καὶ οὕτως ἱάται παρκ-
χρήμα ὁ πάσχων. Ὁ γόης θεωρεῖται καὶ σήμερον ὑπὸ
τοῦ λαοῦ ὡς ὁ πρῶτος πολέμιος τοῦ ἰσχυροτάτου
αὐτοῦ θηρίου.

Οἱ δὲ αἰλουροὶ ἀνέπτυξαν μεγίστην ἱκανότητα
κατὰ τῶν ὄρεων ἐκπαλαί, καὶ ἐπομένως ἠγάπηθησαν
ὑπὸ τῶν καλογήριων ὡς ζῶα εὐεργετικά· διὸ τρέφον-
ται παμπληθεῖς εἰς τὰς μονὰς μετ' ἐπιμελείας ὡς
καλογηρόπουλα καὶ αὐτοί. Τῶν μονῶν αἱ πλεῖσται
κεῖνται μακρὰν τῶν χωρίων εἰς τὰς ἐρημίας ὅπου

καὶ οἱ ὄρεις ἔχουσι τὰς κατοικίαις των. Οἱ αἰλουροὶ
γυμνάζονται, ὡς ἀνωτέρω εἶπον, ὑπὸ τῶν καλογή-
ρων καὶ τέρπονται εἰς τὸ κυνηγέσιον τῶν ὄρεων.

Εἶπον ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ὄφρις καλεῖται κουφή,
καὶ δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησης ὅτι ἦτο γνωστὸς εἰς τοὺς
ἀρχαίους. Ἀλλ' ἂν καὶ εἶναι τὸσον τρομερός, ὅμως
τὸ κοινῶς λεγόμενον *μαυρόφειδο* νικᾷ τὴν κουφήν
καὶ τὴν καταπίνει. Εἶδαν ἐγὼ αὐτὸς εἰς Κύπρον τοι-
οῦτον σύμπλεγμα ὄρεων παλαιὸν ἐφ' ἱκανὴν ὥραν.
Τὸ μαυρόφειδο ἐνίκησε τὴν κουφήν καὶ ἤρχισε νὰ
τὴν καταπίνει. Ὅπότεν πρὸ πάντων ἡ κεφαλὴ τῆς
κουφῆς μετ' ἀγωνίας κατήρχετο εἰς τὸν στόμαχον
τοῦ μαυροφείδου, ἦτο ὠραιότατον τὸ θέαμα, διότι
ἀντίστατο ἀσπαίρουσα ἐντὸς τοῦ στομάχου τοῦ ἄλ-
λου. Καὶ αἱ μικραὶ κουφαὶ εἶναι λίαν δηλητηριώδεις.
Ἀλλὰ δὲν εἶμαι σύμφωνος μετὰ τοῦ Κυρίου Α. Σκ-
κελλαρίου δοξάζοντος εἰς τὰ Κυπριακά του (σελ.
254) ὅτι οἱ Κύπριοι φέρουσιν εἰς τοὺς πόδας των
τὰς λεγομένας *ποδίνας* (ὕψηλα ὑποδήματα) ἵνα μὴ
δάκνωνται ὑπὸ τῶν ὄρεων. Ἰσως ἐννοεῖ ἰδίως ὅταν
κατὰ λάθος πκτήσῃ τις αὐτούς· ἀλλὰ τότε ὁ ὄφρις
ἀποθηριούται καὶ λυσσωδῶς ὀρμᾷ κατὰ τοῦ ἀνθρώ-
που. Ἐπειτα πανταχοῦ τῆς νήσου φέρεται τὸ ὑπό-
δημα τοῦτο, ὁ δὲ ὄφρις εἰς πολλὰ μέρη αὐτῆς ποσῶς
δὲν φαίνεται. Δὲν συμφωνῶ δὲ οὔτε ὅτι φέρουσιν κώ-
δωνας εἰς τὰ ὀρέπανα ἵνα διώκωσιν αὐτοὺς διὰ τοῦ
ἡχου, ἀλλὰ μᾶλλον ἵνα τηρῶσιν οἱ κώδωνες τὸ ἴσον
τοῦ θεριστικοῦ ἄγματος των.

Γ. ΛΟΓΚΑΣ.

ΑΠΑΦΟΡΑ.

ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ ΕΙΔΗΣΙΣ. Τὴν 24 τοῦ μη-
νὸς τούτου, ἡ Μεγ. Βασίλισσα Ὀλγα ἔτεκε
διάδοχον τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου, ὀνομασθέντα
παρευθὺς **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ**. Ἀπερίγραπτος
ἡ ἀγαλλίασις τοῦ ἔθνους.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ Τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ. Ὁ
καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς πατρίδος πο-
λέμῳ διαπρέψας καὶ ἐν τῇ ἐπελθούσῃ μετὰ τῆς ἐλευ-
θερίας εἰρήνῃ ὑπὲρ τῆς εὐεξίας τοῦ γένους τὸ ἐπ' αὐ-
τὸν ἀγωνιζόμενος ὑποναύαρχος Κ. Ν. Νικόδημος
συνέστησε κατὰ τὸ 1859, ὡς γνωστὸν ἤδη, περιο-
δικὸν διαγώνισμα συγγραφῆς βιβλίου περὶ τῶν κα-
θηκόντων τοῦ πολίτου ὡς χριστιανοῦ κλπ. Ἐπελθού-
σης ἤδη τῆς τρίτης τοῦ προκειμένου διαγωνίσματος
περιόδου, ἀνήνεγκεν ἡμῖν ὅτι τοῦτο ὀρίζεται καὶ
κατὰ ταύτην εἰς συγγραφὴν βιβλίου ἀπλῶς καὶ εὐ-
καταλήπτως περιέχοντος τὰ πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς
τὸν πλησίον, πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πρὸς ἑαυτὸν κα-

θήκοντα τοῦ χριστιανοῦ, ὑποστηρίζόμενα δι' ἱστορικῶν παραδειγμάτων ἐκ τῶν ἱερῶν Γραφῶν, ἐκ τῆς γενικῆς ἱστορίας καὶ ἰδίως ἐκ τῆς παλαιᾶς καὶ νέας ἱστορίας τῆς Ἑλλάδας. Τὸ βιβλίον πρέπει νὰ σύγκηται ἐκ δέκα ἕως δώδεκα τυπογραφικῶν φύλλων· ὀρίζεται δὲ ἡμέρα δηλώσεως τῆς κρίσεως τοῦ διαγωνίσματος ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἢτοι ἡ ἐπινοῦσα τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τοῦ 1869 Δευτέρα· ὁ νικῆσας δὲ θὰ λάβῃ βραβεῖον δραχμὰς χιλιάς· τὸ σύγγραμμα θὰ μένῃ ἰδιοκτησίᾳ τοῦ νικητοῦ, ὑποχρεοῦται ὅμως νὰ τὸ ἐκδώσῃ ἰδίαις δαπάναις καὶ πρὸς ἰδίον του ὄφελος ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς βραβεύσεως. Τίθεται δὲ παρὰ τοῦ ἀγωνοθέτου τὸ διαγώνισμα ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Ταῦτα δηλοῦντες, προσκαλοῦμεν τοὺς μέλλοντας ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὸν προκείμενον ἀγῶνα νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ὑπουργείου τούτου τὰς χειρογράφους συγγραφὰς αὐτῶν ἐντὸς τῆς διακαινησίμου ἐβδομάδος τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1869, φερούσας γνώρισμα ρητόν τι, καὶ σὺν αὐταῖς ἐν εἰλίματι ἐσπραγισμένῳ δελτίον φέρον τὸ αὐτὸ ρητόν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως διὰ τὰ περαιτέρω.

»Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 ἰουνίου 1868.»

ΑΠΑΝΘΡΩΠΙΑ. Ὅτε πρὸ δύο περίπου ἐτῶν ἀριθμός τις ἐθέλοντων ἐπανῆλθεν εἰς Πειραιᾶ ἐκ Κρήτης, ὁ λαὸς ἀγανακτήσας οὐχὶ τόσον διὰ τὴν λειποταξίαν ὅσον διὰ τὴν ἐπὶ ὀθωμανικοῦ πλοίου ἐπάνοδον, ἐκακοποίησε τοὺς ἀναξίους ἐκείνους Ἕλληνας. Αἱ τοιαῦται πράξεις, εἰ καὶ ἔχουσιν ἐλατήριον τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὴν τιμὴν, εἶναι ὅμως ἀξιοκατάκριτοι. Ἀλλὰ τί θέλουσιν εἶπῃ οἱ ξένοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐσπευσαν νὰ στιγματίσωσιν ὡς ἄγριον τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος, ὅταν μάθωσιν ὅτι βαρβαρότης ἀνήκουστος οὐχὶ ἐκ φιλοπατρίας, ἢ πατρικῆς στοργῆς ἢ ἔρωτος, ἢ ἄλλου τινὸς εὐγενοῦς αἰσθήματος, ἀλλ' ἐξ ἀπλῆς θηριώδους ὀρμῆς προσελθοῦσα, ἐπράχθη πρὸ τινων ἡμερῶν μεταξὺ τοῦ πλέον πεπολιτισμένου τῶν ἐθνῶν, τοῦ ἀγγλικοῦ; Ἀκούσατε. Οἱ περὶ τὰς ἵπποδρομίας καταγινόμενοι ἐν Ἀγγλίᾳ, ὀνομάζουσι τὸν μὴ ἐκπληροῦντα τὰς περὶ στοιχήματος ὑποχρεώσεις *Welcher*. Κατὰ τινὰ ἵπποδρομικὸν ἀγῶνα ἠκούσθη αἴφνης ἡ φωνὴ αὕτη· «Νὰ ἕνας *Welcher*! ἕνας *Welcher*.» Μόλις δὲ ἀντήχησε καὶ δέκα ἢ δώδεκα γρόνθοι καταπεσόντες στιβαροὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ ταλαιπώρου *Welcher* ἔρριψαν αὐτὸν κατὰ γῆς. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ προσβληθεὶς ἦτο καὶ μεγαλόσωμος καὶ ῥωμαλέος, ἀνεσηκώθη, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀνετράπη δερόμενος, καὶ ἀνηλεῶς ἐζαλαπατῆθη, καὶ μυριάδες πληγῶν ἐπεδαψιλεύθησαν αὐτῷ. Κατῴρθωσε δὲ νὰ σηκωθῇ καὶ πάλιν. Τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦτο

φρικωδῶς καθημαγμένον· καὶ ἐνῶ ἠγωνίζετο νὰ διασχίσῃ τὸ πλῆθος καὶ νὰ σωθῇ, ἐσχίσαν τὰ ἱμάτια, ἐξέβαλον τὰ ὑποδήματα, ἀπέσπασαν τὸ ὑποκάμισον αὐτοῦ, ἐνὶ λόγῳ ἀφῆκν τὸν δυστυχῆ γυμνόν. Τὸ ἐκτὸς τοῦ περιβόλου πλῆθος, εἰς ὃ ἐρρίφθησαν τὰ ῥάκη, ὠρύετο ὑπὸ ἀγαλλιάσεως. Ἡ ἀστυνομία ἰδοῦσα ἐπικείμενον τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου, παρέλαβε καὶ ὠδήγησε αὐτὸν μέχρι τῆς ἐξόδου τοῦ περιβόλου. Τὸ πλῆθος ὅμως ἀνακράζεν *Welcher!* ἐπέπεσε μαινόμενον κατ' αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ ἐκ νέου ὁ ἄθλιος ἐκεῖνος κατὰ γῆς, καὶ ἐκ νέου ζαλαπατούμενος! Αὐτὸς ὅμως παλαίων ἀθλητικῶς ἐπέτυχεν νὰ διαφύγῃ· ἀλλὰ παρευθὺς περικυκλώσαντες κατέρριψαν αὐτὸν εἰκοστὴν τότε φορὰν. Πῶς δὲ ἐσώθη ἐπὶ τέλους; ἐκ θαύματος τῶντι, πηδήσας εἰς ἄμαξαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὁ θηριώδης λαὸς ἠγωνίζετο νὰ καταβιάσῃ αὐτόν. Τότε ἐλθὼν ἑφιππος χωροφύλαξ ἐστάθη πρὸ τῆς ἀμάξης, τὸ δὲ πλῆθος ἐξεμάνη καὶ κατ' αὐτοῦ. Εὐτυχῶς ἔδραμεν ἰσχυρὰ στρατιωτικὴ ἐπικουρία, καὶ παρέλαβεν ἀναίσθητον τὸν παθόντα, ἐνῶ πέντε χιλιάδες Ἀγγλῶν ἐσύριζον καὶ ὠρόντο.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ. Μετὰ τὴν κατὰ τοῦ *Welcher* ἀπάνθρωπον πράξιν, ἐγένετο συγχρόνως, ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπίσης, καὶ μία φιλάνθρωπος, ἢ μᾶλλον φιλόζωος, διότι ζῶον ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῆς εὐσπλαγχνίας. Ἴπποκόμος τις, Γεώργιος *Woollacott* τὸ ὄνομα, κατηγορήθη ὅτι ἐφαρμάκευσε φορβάδα, ἐκ τῶν λαμβανουσῶν μέρος εἰς τὰς ἵπποδρομίας. Δικαζομένης δὲ τῆς κατηγορίας ἀπεδείχθη ὅτι ὁ ἐγκαλούμενος, ὀλίγον πρὸ τοῦ ἀγῶνος εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἵπποστάσιον τῆς *Little Sally* (οὗτοι ἐκαλεῖτο ἡ φορβάς), καὶ προσποιούμενος ὅτι περιποιεῖται αὐτὴν ἔδωκε δλητήριο. Μόλις δὲ ἀνεχώρησε καὶ τὸ ζῶον κατελήφθη ὑπὸ σπασμῶν, οἵτινες διακρέσσαντες ὁλόκληρον ἡμέραν, ἐπὶ τέλους κατέβαλον τὸν ἵππον. Μετὰ σύσκεψιν ἡμισείας ὥρας τὸ κακουργοδικεῖον κατεδίκασε τὸν ἐνοχον εἰς πέντε ἐτῶν εἰρκτὴν.

ΟΙΚΟΣΗΜΑ. Τὸ ὑπὸ στοιχ. Α. οἰκόσημον ἀνήκει τῇ οἰκογενεῖᾳ Δάμπη (*Dambi*), τὸ δὲ ὑπὸ στοιχ. Β. τῇ οἰκογενεῖᾳ Φάλκη (*Falci*). Ἀμφοτέραι δὲ κατὰγονται ἐξ Ἰταλίας.

Ι. ΔΕ-ΚΙΤΑΛΛΑΣ.

Α



Β

